

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 21. jun 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić I Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

U nastavku dokaznog postupka saslušan je **veštak balističke struke Dragan Krstić**. On je izradio nalaz i mišljenje o identifikaciji municije, pronađene na lokaciji Grabovo, koje je predao sudu 14.juna 2005. godine. Naveo je da je veštačenje izvršeno u Merilendu, SAD i da je utvrđeno da je municija ispaljena iz 18 različitih vrsta oružja. Odgovarajući na pitanja odbrane, veštak je istakao da su osobe u streljačkom vodu mogle bez opasnosti od ranjavanja stajati jedan do drugog ili jedan iza drugog, ukoliko su cevi pušaka bile usmerene ka istoj meti. Branilac Jelušić je na ovaj zaključak veštaka stavio primedbu.

Nakon saslušanja veštaka Krstića, **pročitano je zapisnik o saslušanju sada pokojnog svedoka Slavka Tomića** pred istražnim sudijom Vojnog suda u Beogradu, 14. marta 2000. godine. U tom iskazu, Tomić je naveo da je zajedno sa Bogoljubom Kijanovićem, Bogdanom Vujićem i majorem Stošić bio u grupi islednika, koje je angažovala Uprava bezbednosti JNA. Prema naređenju pokojnog pukovnika Ljubiše Petkovića, oni su nakon prestanka borbi u Vukovaru otišli u Negoslavce, gde su se javili pukovniku Mrkšiću. Potom ih je sa bezbedonosnom situacijom upoznao major Šljivančanin. On im je posebno govorio o vukovarskoj bolnici, napomenuvši da treba da se izvrši trijaža, pošto tamo ima dosta maskiranih pripadnika hrvatske vojske. Bogdan Vujić je otišao u bolnicu, dok su svedok i ostali članovi grupe otišli u kasarnu radi prihvata zarobljenika i daljeg transporta za Sremsku Mitrovicu. U kasarni se pored pripadnika JNA, nalazila i veća grupa teritorijalaca. U jednom trenutku, teritorijalci su zatražili od svedoka da se dva autobusa izdvoje, „zato što se u njima nalaze zlikovci“. Svedok je zajedno sa tim teritorijalcima otišao do bolnice i obavestio o svemu majora Šljivančanina i Vujića. „U bolnici je vladao haos“. Major Šljivančanin se odvojio i nasamo razgovarao sa dvojicom teritorijalaca, od kojih je jedan tvrdio da je komandant TO, a drugi načelnik Štaba. Nakon razgovora, teritorijalci su preneli svedoku da preuzimaju zarobljenike i da su „zarobljenici njihov problem“. Nakon što se vratio u kasarnu, Kijanović ga je obavestio da su autobusi otišli na Ovčaru i da su to najverovatnije organizovali teritorijalci. Odmah je otišao u Negoslavce kod pukovnika Mrkšića, preneo mu šta se desilo u kasarni i izneo procenu da se može desiti zlo. Na osnovu reči i gestova pukovnika Mrkšića, shvatio je da „treba da popuste i pogledaju teritorijalcima kroz prste“. On je potom zajedno sa Kijanovićem otišao na Ovčaru, gde su zatekli haotičnu situaciju. Videli su da se zarobljenici izvode iz autobusa, da se vrši njihov pretres i da se uvode u hangar. Odmah mu je bilo jasno šta to znači. Kijanović je uspeo da iz grupe zarobljenika izbavi četvoricu pripadnika JNA. Negde pred mrak, Kijanović i on su napustili Ovčaru i otišli za Negoslavce, gde su se sastali sa Vujićem. Dok su bili tamo, čula se pucnjava iz pravca Ovčare, ali svedok ne zna da li je to imalo veze sa streljanjem zarobljenika.